

באחת נקרא רחמן, ובאחת נקרא דין. וכך בכמה דרגות עד אין סוף. אם כך, שנוי יש בין רחמן לדין. אלא קדם שברא העולם נקרא הוא בכל אלו הדרגות, על שם בריות שהיו עתידות להבראות. שאם לא בריות

העולם, מדוע נקרא רחום, דין? אלא על שם הבריות העתידות. ומפני זה כל השמות הם פנויים שלו, על שם המעשים שלו. כמו כן ברא הנשמה בדרמות שלו, שנקראת על שם פעולות שלה בכל איבר ואיבר של הגוף, שנקרא עולם קטן. כמו שאדון העולם נוהג בכל הבריות ובכל דור כפי מעשיו, כך הנשמה כפי מעשיו של כל איבר ואיבר. אותו איבר שעושה בו מצוה, נקראת הנשמה לגביו חסד ורחמים ורחמים. ובאותו איבר שעושה בו עברה, נקראת הנשמה לגביו זעם. אבל לחוץ מן הגוף, למי תהיה חמלה או אכזריות?

אך כך אדון העולם, קדם שברא את העולם וברא בריותיו, למי נקרא רחום וחסד או דין? אלא כל השמות שלו הם פנויים, ולא נקרא בהם אלא על שם בריות העולם. ומפני זה, כאשר בעלי הדור הם טובים, הוא נקרא אצלם יהוה, במדת הרחמים. וכאשר בעלי הדור הם רשעים, נקרא אדוני, במדת הדין. לכל דור ולכל כן אדם כפי מדתו. אבל לא שיש לו מדה ולא שם ידוע. כמו הספירות, שכל ספירה יש לה שם ידוע ומדה וגבול ותחום. ובאלו השמות אדון העולם הוא מתפשט, ומולך בהם, ונקרא

בהם, ונתכסה בהם, וגר בהם, כנשמה אצל אברי הגוף. ומה רבון העולמים אין לו שם ידוע, ולא מקום ידוע, אלא בכל צד שלטונו - אף כך אין לה לנשמה שם ידוע, ולא מקום ידוע בכל הגוף, אלא בכל צד שלטונה, ואין איבר פנוי ממנה.

אלין דרגין, בחד אקרי רחמן. ובחד אקרי דין. והכי בכמה דרגין, עד אין סוף. אי הכי שנוי אית, בין רחמן לדין. אלא קודם דברא עלמא, אתקרי הוא בכל אלין דרגין, על שם ברין דהוו עתידין להבראות, דאי לאו ברין דעלמא, אמאי אתקרי רחום דין, אלא על שם ברין דעתידין.

ובגין דא, כל שמקן, אינון פנוין דיליה. על שם עובדין דיליה. פנוונא דא, ברא נשמתא, בדיוקנא דיליה, דאתקריאת על שם פעולות דילה, בכל אבר ואבר דגופא, דאתקרי עלמא זעירא. פנוונא דמארי עלמא, אתנהיג בכל ברין. ובכל דרא, כפום עובדוי. כפ נשמתא, כפום עובדוי דכל אבר ואבר. ההוא אבר דעביד ביה פקודא, אתקרי נשמתא, לגבי חמלה וחסדא חנא ורחמי. ובההוא אבר דעביד ביה עבירה, אתקרי נשמתא לגבי, דינא וחימה וכעס. אבל לבר מן גופא, למאן תהא חמלה, או אכזריות.

אוף הכי מארי עלמא, קדם דברא עלמא, וברא ברין דיליה, למאן אתקרי רחום וחסד או דין. אלא כל שמקן דיליה, אינון פנוין, ולא אתקרי בהון, אלא על שם ברין דעלמא, ובגין דא, כד מארי דרא אינון טבין, איהו אתקרי לגבייהו, יהוה במדת רחמים. וכד מארי דרא אינון חייבין, אתקרי אדני במדת הדין. לכל דרא, ולכל בר נש, כפום מדה דיליה. אבל לאו דאית ליה מדה ולא שם ידוע.

בגוונא דספיראן, דכל ספירה אית לה שם ידוע, ומדה, וגבול, ותחום. ובאלין שמקן מארי עלמא איהו אתפשט, ואמליך בהון, ואתקרי בהון, ואתפסי בהון, ודר בהון, כנשמתא לגבי אברים דגופא. ומה רבון עלמין, לית ליה שם ידוע ולא אתר ידוע, אלא בכל סטרא שולטנותיה. אוף הכי לית לה לנשמתא שם ידוע, ולא אתר ידוע, בכל גופא אלא בכל סטר שולטנותיה, ולית אבר פנוי ממנה.